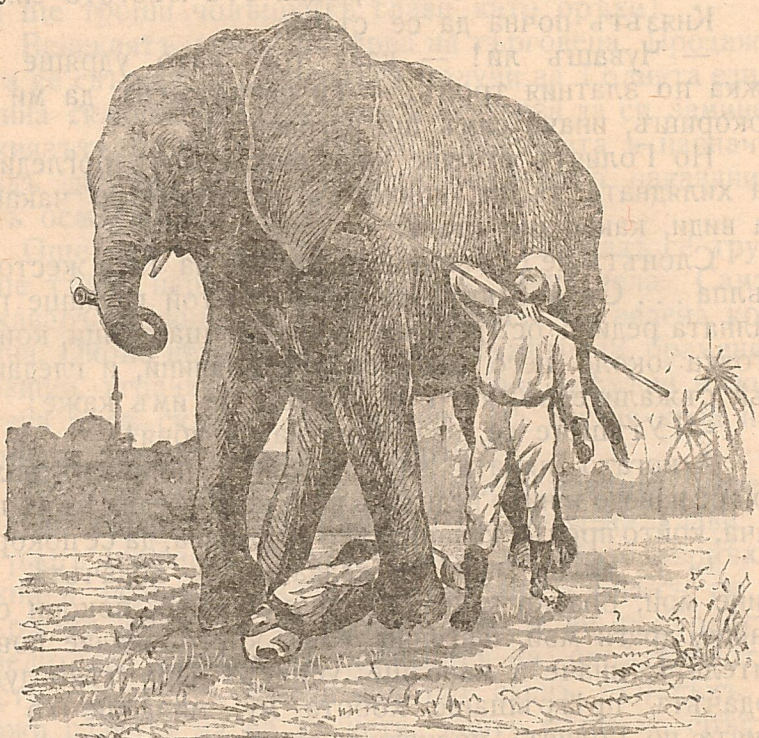

ти, и сестритѣ ти сж такива!... За тебе е заплатено скжпо и прѣскжпо, а ти не искашъ да работишъ?

Голиятъ зарева отъ болки, защото ушитѣ му бѣха наранени чакъ до коститѣ. Най-сетнѣ той повдигна кракъ надъ главата на изплашения робъ.

— Ха така! — каза водачътъ и подаде на войника окървавеното копие. — Азъ зная, че ти си послушенъ.

Но той много прѣбърза съ похвалитѣ си. Голиятъ си повдигна крака само да прѣкрачи по-внимателно главата на осждения.

Народътъ на площада почна да се вълнува и да се плаши отъ гнѣва на великия князь, понеже всички вече видѣха, че Голиятъ е непобѣдимъ. Изведнѣжъ слонътъ съ радостенъ ревъ се спусна напрѣдъ и се намѣри прѣдъ своя старъ другарь — матроза Гаспаръ, който бѣше дошълъ отъ кораба да се по-разходи и разгледа града и неговитѣ жители.